

Sygn. akt II. K 26/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Leżajsku - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Rutkowska

Protokolant: Ilona Mędrek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Leżajsku Waldemara Jabłońskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 roku na rozprawie sprawy:

T. R.

s. T. i D. z domu B.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że: w dniu 8 stycznia 2017 r. w miejscowości D. powiatu (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie nie mniej niż 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, **to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 kk**

u z n a j e

I. oskarżonego T. R. za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk

s k a z u j e

II. go na karę **7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,**

III. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wobec oskarżonego T. R. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności **na okres próby 3 (trzech) lat,**

IV. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego T. R. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

V. na podstawie art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego T. R. obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych w terminie 7 dni od daty uprawnomocnienia się wyroku,

VI. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego T. R. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości **5.000 (pięć tysięcy) złotych,**

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego T. R. od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

2.Sygn. akt II.K. 26/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 05 kwietnia 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 stycznia 2017 roku oskarżony T. R. kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), jadąc drogą krajową (...) z D. do W.. Oskarżony miał do pokonania ok. 4 km w jedną stronę. Alkohol w postaci piwa w ilości około 3 litrów spożywał tego dnia od godzin porannych do około godz. 14.00. Około godziny 15.30 w D. oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L.: mł.asp. J. H. i st. sierż. D. H.. Policjanci na drodze zbadali stan trzeźwości oskarżonego. Podane urządzenie kontrolno-pomiarowe typu A. wykazało 1,25 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego. Następnie oskarżony został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w L., gdzie zbadano ponownie jego stan trzeźwości, tym razem alkometrem. W pierwszej próbie wynik wyniósł 2,54 promila, w drugiej 2,52 promila, zaś w trzeciej 2,59 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.

(**dowód:** wyjaśnienia oskarżonego **T. R.** -k. 10,43-44; **notatka urzędowa** -k. 1; **protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego** - k. 2,4; **świadectwo** wzorcowania -k. 3,5)

Oskarżony T. R., ma 36 lat, zamieszkuje w miejscowości D. pod nr 310. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest kierowcą, mechanikiem. Utrzymywał się z pracy za granicą - w Holandii, a także z pożyczek oraz pracy w charakterze kierowcy. Obecnie nie pracuje, posiada promesę zatrudnienia w charakterze kierowcy w firmie transportowej. Jest żonaty, posiada jedno małoletnie dziecko na utrzymaniu. Posiada dom jednorodzinny wraz z działką, na której dom stoi oraz samochód osobowy marki V. (...) z 2000 roku. Innego majątku nie posiada.

T. R. nie figuruje w Kartotece Karnej Krajowego Rejestru Karnego jako osoba karana.

(**dowód:** wyjaśnienia oskarżonego **T. R.** -k. 43; **zapytanie o udzielenie informacji o osobie** - k. 12)

Oskarżony T. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Składając wyjaśnienia potwierdził, że prowadził samochód osobowy marki V. (...), poruszając się z D. do W.. Wyjaśnił także, że alkohol pił w tym dniu od około godziny 10.00 do około godziny 14.00, zaś za kierownicę samochodu usiadł po godzinie 15.00. Kierował samochodem dlatego, że bolał go ząb i zamierzał pojechać do W. po tabletki przeciwbólowe. Wyjaśnienia oskarżonego w ocenie Sądu były jasne i szczere, a jako takie wiarygodne dla Sądu. Ponadto korespondowały z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie.

Na podstawie art. 388 kpk Sąd postanowił ograniczyć postępowanie dowodowe w sprawie, albowiem wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy nie budziły wątpliwości w świetle ujawnionego materiału dowodowego.

Poza dowodem osobowym w postaci wyjaśnień oskarżonego Sąd przeprowadził w przedmiotowej sprawie także dowody z dokumentów. **Notatka urzędowa** Policji nie stanowi wprawdzie dowodu przebiegu zdarzenia, jednakże jest zapisem czynności służbowych wykonanych w sprawie przez policjantów. **Protokoły użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego** stanowią dowody stanu nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu, zaś **zapytanie o udzielenie informacji** o osobie dowodzi faktu, że oskarżony nie figuruje w Kartotece Karnej Krajowego Rejestru Karnego jako osoba karana. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zebranych w sprawie, bowiem stanowią one dowód na to, co zostało w nich urzędowo poświadczane przez uprawnione do tego osoby.

Czyn popełniony przez oskarżonego T. R. wyczerpuje znamiona **przestępstwa z art. 178a § 1 kk**, a polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony T. R. **w dniu 8 stycznia 2017 roku w D., powiatu (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (nie mniej niż 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym**, czym w pełni wyczerpał znamiona czynu wyżej opisanego.

Mając powyższe na uwadze – Sąd wymierzył oskarżonemu **karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności**. Sąd zdecydował o orzeczeniu najsurowszej z kar, z uwagi na znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego, pomimo zasady preferencji kar nieizolacyjnych nad izolacyjnymi. Orzekając karę pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres próby trzech lat, ze względu na dotychczasową niekaralność oskarżonego. Sąd dokonał oceny bezprawności zachowania się sprawcy, który zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego, będąc znacznie pod działaniem alkoholu oraz przemieszczając się pomiędzy dwoma różnymi miejscowościami, drogą krajową. Na ocenę bezprawności zachowania się oskarżonego składa się również ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd wziął pod uwagę okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk. Oskarżony, prowadząc samochód w stanie nietrzeźwości naruszył istotne dobro, chronione prawem, jak bezpieczeństwo w komunikacji. Tłumaczenie oskarżonego, że zdecydował się na kierowanie samochodem, mimo wcześniejszego spożywania alkoholu, gdyż bolał go ząb i chciał pojechać po leki przeciwbólowe nie może spotkać się ze zrozumieniem Sądu. Zdaniem Sądu oskarżony w pełni uświadamiał sobie znamiona typu czynu zabronionego i mimo tej świadomości podjął działania zmierzające do realizacji znamion przestępstwa. Działał więc z zamiarem bezpośrednim, co musiało znaleźć przełożenie na zastosowane wobec niego sankcje. Z powyższych względów sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jako znaczny. Mimo znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego - Sąd orzekł karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, bowiem oskarżony nie był dotychczas karany. Ponadto przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Z tych też względów oraz biorąc pod uwagę właściwości oskarżonego, który jest człowiekiem w średnim wieku, dotychczas pracującym zarobkowo, utrzymującym jedno małoletnie dziecko - Sąd zdecydował o wymierzeniu tej kary w wyżej podanym wymiarze z warunkowym zawieszeniem jej wykonania stwierdzając, że będzie to wystarczająca karnoprawna reakcja w jego przypadku.

Dodatkową dolegliwością dla oskarżonego był fakt orzeczenia wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat, a więc w najniższym możliwym do orzeczenia wymiarze. Sąd zdecydował o wymierzeniu tego środka w podanym wymiarze, aby po okresie trzech lat oskarżony mógł powrócić do zarobkowania w charakterze kierowcy, gdyż z tego się utrzymywał.

Sąd przy tym nie uwzględnił wniosku oskarżonego o skazanie bez przeprowadzania dalszej rozprawy, bowiem jego propozycji sprzeciwiał się prokurator, zaś Sąd nie mógł jej zaakceptować, także z uwagi chociażby na treść orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedzibą we Wrocławiu z dnia 23.07.2014r., sygn. akt. III SA/Wr 265/14, które w poszczególnych tezach brzmi: „(...) Wykładnia celowościowa art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami pozwala twierdzić, że na podstawie tego przepisu starosta jest zobligowany do niewydawania prawa jazdy kategorii między innymi: A, C, C+E w czasie trwania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B, przy czym zakaz ten odnosi się nie tylko do kierowców ubiegających się po raz pierwszy o prawo jazdy danej kategorii (innego niż kategoria B), w czasie trwania zakazu, ale dotyczy również kierowców posiadających już takie uprawnienia - przez wstrzymanie możliwości ich wykonywania na czas trwania zakazu sądowego, orzeczonego co do pojazdów objętych prawem jazdy kategorii B. Nie do zaakceptowania jest sytuacja, w której osoba z orzeczonym sądownie zakazem prowadzenia pojazdów objętych prawem jazdy kategorii B mogłaby - w okresie obowiązywania zakazu - wciąż korzystać z innych uprawnień do prowadzenia pojazdów i nadal stwarzać (niekiedy wręcz większe) zagrożenie w ruchu przez prowadzenie innych pojazdów (np. autobusu - prawo jazdy kat. D) w stanie nietrzeźwości. Fakt, że przed wyrokiem sądu karnego kierujący legitymował się prawem jazdy obejmującym kat. A, B, C, B+E, C+E, zaś sąd rejonowy prawomocnym wyrokiem odebrał mu je tylko częściowo, tzn. zakazał prowadzenia pojazdów mechanicznych w zakresie kat. B, nie oznacza, że w trakcie obowiązywania tego zakazu, skarżący może prowadzić pojazdy mechaniczne objęte pozostałymi kategoriami. Taka działalność jest bowiem objęta zakazem wprowadzonym w unormowaniach art. 12 ustawy o kierujących pojazdami” (Legalis numer 1106278).

Oskarżony wnosił bowiem o skazanie go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 3 lat, zasądzenie świadczenia pieniężnego w kwocie 5 tys. złotych oraz zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych. Prokurator nie wyraził zgody na uwzględnienie wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego w zakresie środka

karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 3 lat, domagając się orzeczenia środka w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

Wobec powyższego na podstawie art. 387 § 2 kpk Sąd postanowił nie uwzględnić wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego, bez przeprowadzenia dalszej rozprawy, albowiem Prokurator sprzeciwił się temu wnioskowi.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego T. R. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych, a więc także w najniższej wysokości, z uwagi na aktualną sytuację oskarżonego, który nie osiąga dochodów.

Reasumując – w ocenie Sądu – przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności popełnienia czynu, właściwości samego sprawcy – orzeczona wobec T. R. kara zasadnicza oraz dodatkowe stanowią wystarczającą reakcję na popełniony przez niego czyn i tym samym zadośćuczynią społecznemu odczuciu sprawiedliwości, a jednocześnie spowodują, że oskarżony nie będzie popełniał podobnych przestępstw w przyszłości.

Oceniając **winę** sprawcy, która w strukturze przestępstwa stanowi element strony przedmiotowej - należy stwierdzić, że oskarżonemu można zarzucić, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk, według normatywnej teorii winy, obowiązującej na gruncie Kodeksu karnego z 1997 roku.

O **kosztach procesu** orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk - Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków i opłaty, z uwagi na to, że aktualnie oskarżony nie osiąga dochodów.